

Føroya Sosial-Demokrat

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRÓÐURSKAPUR

Nr. 31

Lýsingarprísur fyri min: 20 øyru á
1. síðu, 15 øyru á 3. og 4. síðu

Leygardagin 2. august 1952

Bladið verður bílagt á posthúsinum, og
kostar kr. 3,20 + porto um fjórðingsárið

25. Árg.

ÓLAVSVØKUHALDIÐ

Nú er henda ólavsókan komin at enda. Nógv var fólki og veðrið gott.

Landsframsýningin varð opnað kl. 2 sunnudagin og helt fram allar dagarnar, og verður framvegis opin nakrar dagar. Nógv var at síggja, virkir av ymsum greinum úr ymsum bygðum sýndu nakað av tí teir kundu avrika, og var tað ikki smávegis, og mundi tey flestu stúrsa við so gott tað var lagt til rættis. Hvørt kvöld hava genturnar dansað har úti, og hevir tá verið stúgvandi fult av fólki. Pallurin var nógv ov lágur, men hegni dansinum viðvíkjandi hevur verið óført.

Tötingardeildin fekk eisini hópin av vitjan, mangt og hvat av góðum arbeiði er har, men halda vit, at ov fá fólk hava sent plögg hagar, tað verður altíð meira torført at fáa so nógv gott tilfar frá nökrum fáum, tað vóru fleiri oyggjar ið onki hövdu sent.

Níðan í fimleikarhøllina verður altíð leitað, men tá skal ein hava góðar stundir, tí nógv er so gott, at um ein skal síggja alt ganga tímar.

Jens í Dali helt røðuna fyri ítróttafólkunum ólavsókuafan, man tað vera ein tann besta røðan av tí slagnum ið hildin er á okkara leiðum.

Fyrsta ítróttargreinin var kappróðurin, hvar um 4000 fólk mundi vera til steðar, úrslitini standa aðrastaðni í blaðnum.

Aftaná kirkjugongdina varð løgtingi sett. Aftaná at tað vanliga var farið fram, segði formaðurin frá, at teir skuldu hava annan fund hvar umboðsmenn úr teimum ymsu Norðanlondum skuldu tosa. Allir tingmenn vórðu sitandi uttan Hanus við Høgadalsá, hann rýmdi.

Johan Poulsen legði fyri og beyð øllum at vera vælkomn, og tosaði nakað um søguna.

Lögmaður tosaði á føroyskum og donskum, eitt eintak av røðuni varð latið til gestirnar.

Gustav Petersen formaður fyri fólkatinginum bar kvøðu úr Danmark. Hann takkaði fyri gott samarbeiði, korini vóru so ólík landanna millum, málini so ólík, men er viljin til samarbeiði til steðar, kann nógv avrikast.

Umboðsmaður Finlands ynskta til lukku við degnum. Tianverri kundi Fagerholm ikki koma sjálvur vegna Olympiaduna. Finland og Føroyar hövdu nógv til felags, teirra ting var eisini slitið eitt tíðarbil.

Íslenski umboðsmaðurin Bjarnarson tosaði um hvussu nógv okkara tjóðir hövdu til felags, landnámið,

tingið, málið ið líkist so nógv. Tað gamla orðatakið »gamlar vinir og gamlar frændir...« vilja íslendingar ikki gloyma.

Norski umboðsmaðurin helt, at Noreg og Føroyar hövdu nógv at minnast hvørjum øðrum. Ólavsókan er til minnis um Ólav kong hin halga, Sverri vaks upp í Føroyum, og tingið ið sett var eftir norskum mynstri var jú eitt tað elsta um ikki tað elsta í Europa.

Sviar hövdu altíð havt stóran tokka til Føroyar, fylgdu við tí ið her fer fram á landi.

Allar røðurnar vórðu tiknar á stálband og útvarpaðar, so vit hava bert nert eitt lítið sindur við tað ið tosað varð.

Annars halda vit, at fyrireika skuldi verði soleiðis, at fólkið ið stóð uttanfyri tinghúsið skuldi fingið høvi til at hoyrt ta ið fór fram innan veggja.

Frá dómum fekk tingið ein prýðiligan vasa, norðmonnum ein vakran silvurbakka og frá íslendingum ein málning av Tingvøllum, málmaður av landsins víðgætasta listarmanni, tí tiltikna Kjarvaldi.

Aftaná varð sungið úti á vøllinum. Fyrst sang mannskórið úr Havn kantatuna, tí næst sang landskórið undir leiðslu av H. J. Højgaard sangir, visir og sálmar. Fólkið stóð alt hugtikið, og tá vit hava í huga hvussu stutta venjingartið hann hevur havt saman við teimum, er tað heilt ófatiligt hvussu tað kann hava eydnast honum at fáa tey atsyngja so væl saman.

Ymsar kappingar fóru fram, úrslitini standa aðrastaðni í blaðnum. Um kvöldið var borðhald.

Har vóru nógvar røður hildnar. Borðtalararnir vóru biðnir ella avgjördir frammanundan.

Long landsstýrismaður legði fyri. Hann talaði um Føroyar. So talaði statsministarinn. Tala hansara er uppfærtikin aðrastaðni í blaðnum. So kom P. M. Dam. Hann varð kvöldið fyri biðin at tala fyri norðlendsku tjóðunum. Talarin hevur gjørt so væl at lata okkum fáa manuskriptið.

Aðrir talarar vóru ríkisumboðsmað-

LÝSING

Tað verður her gjørt kunnigt, at eftirstøður av kommunuskatti, vatngjald og kaminreinsan fyri 1 og 2 gjald 1952/53, sum ikki er goldið áðrenn 12. august h. á. verða sendar pantifutunum til pantingar.

Tórshavnar býráð, 31. juli 1952.

urin, Trygvi Samuelsen, E. Mitens, finski gesturin visetalmann Óhman og Hákon Djurhuus landsstýrismaður. Seinri á kvöldi talaðu S. P. Zachariasen og O. F. Joensen. Eftir uppskoti frá S. P. Zachariasen varð heilsa send A. Samuelsen sum verandi fyrsti lögmaður aftaná nýggju stýrisskipanina.

Teir norrønu gestirnir vóru: Erik Eriksen, statsministari, Gustav Petersen fólkatingsf. við frú, Elmquist, varaform. landstingsins við frú. Úr Íslandi Sigurður Bjarnason, tingf. í ovaru deild ísl. Altings. Úr Finnlandi Óhman, varaform. tingsins. Úr Noreg Jacob Lothe, lagtingspresidentur. Úr Svøríki Anders Olsson, visetalmann. Rithöfundin Ingolfur Kristjánsson við frú, umboðsmaður fyri Alþýðublaðið.

Kappróðurin á Ólavsvøku

4-mannaflór (dreingir)

1. Blíkur, Tórshavn
2. Romulus, Tórshavn
3. Dúgván, Toftr
4. Lundin, Koltur.

5-mannaflór (kvinnur)

1. Fírvaldur, Tvøroyri.
2. Silið, Tórshavn
3. Dúgván, Sörvág
4. Havfrúgvin, Vestmanna.

5-mannaflór (dreingir 14—16 ár)

1. Fírvaldur, Tvøroyri
2. Pípan Fagra, Klakksvík
3. Silið, Tórshavn
4. Dúgván, Sörvág.

6-mannaflór (dreingir 17—19 ár)

1. Greivin, Signabø
2. Svanurinn, Tórshavn
3. Másin, Sandvík
4. Fiskurin, Vági.

8-mannaflór

1. Royndin fríða, Húsavík
2. Hvalurin, Vági
3. Ryggsbáturin, Miðvág
4. Friggjarin, Sörvág
5. Loftabáturin, Sandavág
6. Vágubáturin, Klakksvík.
7. Stormur, Tórshavn.

10-mannaflór

1. Gamli Havnarbáturin, Havn
2. Suðuroyingurin, Tvøroyri
3. Klakksvíkingurin, Klakksvík
4. Vestmennin, Vestmanna
5. Nýggi Havnarbáturin, Havn
6. Skótin K. F. U. M., Havn

Seksaringar

1. Norðlýsið, Vági
2. Gøtu Tróndur, Gøtu.

Totalisatørspæl í samband við kappróðurin:

Gamli Havnarbáturin 5,60 kr.
Royndin Fríða, Hvalurin ... 6,72 —
Fírvaldur, Silið 5,04 —
Vunnin peningur verður útgeldia frá í dag í Sýruni.

YMISK TÍÐINDI

Grundick kom heim áðrenn ólavsóku við fullari last. Eysturhövdi landar í Havn um 150 skp. Suðurfarið var heima á Tvøroyri við 128 skp., 6 snörir. William Martin landaði í fyrradagin 330 skp. Fossá 150 skp. Øll undan Íslandi.

Heykur kom í gjárkvöldi við fjórða hvalinum.

Hetta sama felag hevur nú eisini leigað »Sumba«, so hvalatvöst verða vit óivað at fáa, men tað er nógv ov dýrt 1,50 kr. kg í leysuolu.

»Thetis« tók enskan trolara í gjár ið fiskaði innanfyri mark sunnanfyri. Rætturin varð settur kl. 4 í gjár, men tá teir ikki komu til endaligt úrslit, verður framhald í rættinum í dag kl. 10.

»Tinganes« fór til Grönlands í nátt.

Kappríðingin

Úrslitið av kappríðingini var henda: Nr. 1: Brúni hjá Óla Kr. Debes, Kollafirði, ið sjálvur reið hann.

Nr. 2: Fúsi hjá Akkel Hansen við Tummas Rubeksen á bakinum.

Nr. 3: Úlvur hjá Hans Hansen, Jens W. Jacobsen reið.

Av dreingjunum var Sverre Patursson (y) á hestinum hjá Vilhjálm Paturssyni fyrstur.

Bóltleikirnir

Ólavsókuafan spældi K. í móti B 36 í Gundadali. Úrslitið 1—1.

Ólavskudag var hondbóltsdystur millum Vípuna av Sandi og Neistan úr Havn. Vipan vann (gentur 1. og 2. lið).

Fótbóltur. T. B. móti H. B. H. B. vann við 2 móti 1.

Bókaummæli

Skrivligt föroyskt 4.—5. skúlaár eftir Marius Johannesen, Skúlagrunnur Føroya Lögtings gav út, bókin er prentað á Landsprentsmiðjuni.

Skrivligt Føroyskt, henda bók kom mæi í hendi tórskvöldið, og fór eg undir at lesa eitt sindur í henni.

Fyrsta eg legði merki til og gleddi meg yvir, var stavin av orðinum ongin. Til dagin í dag hava flestu menn skrivað eingin, í hvussu so er eru allar lærubøkur skrivaðar við tí stavseting. Nú fekk eg ta uppfatan, at Marius Johannesen fór at nýta hesa stavseting gjøgnum alla bókina, men so er ikki, longu á triðju síðu skrivur hann longi við ei, og seinri aftur drongir við ei. Eri forvitin eftir at vita hví hetta er so.

Tianverri havi eg ikki havt stundir at hyggja alla bókina ígjøgnum, so meira verður ikki hesa ferð.

F. úr Skúoy.